

Hartkornsskatten faldt bort og Udskrivningen paa faste Ejendomme skete efter Ejendomsskyld, var det muligt, at der fra de ubemidlede Dele af Samfundets Side i Sognekommunerne kunde være nogen Tilbøjelighed til at flytte Grænsen til Skade for Hartkornet, men naar Ejendomsskylden træder i Stedet, vil en saadan Mulighed ikke længere være til Stede, fordi vi — heldigvis kan jeg sige — ere komne ind paa den Ordning, at selv Folk med meget smaa Midler efterhaanden i større og større Grad blive Ejendomsbesiddere, navnlig ude omkring paa Landet, og saa snart den paagældende er Ejendomsbesidder, er han ikke Spor af interesseret i, at Ejendoms-skatterne forhøjes, men har kun Interesse i, at den personlige Skat, som han selv er fri for paa en Bagatel nær, forhøjes.

Naar man i det af mig fremdragne Spørgsmaal ser paa disse 3 Punkter i Sammenhæng: En forbedret Sammensætning af de kommunale Raad i By og paa Land, Afskaffelse af den ret unyttige og paa mange Punkter umulige § 22 og Afskaffelsen af de direkte Vælgere til Amsraadene, synes jeg, man maa komme til det Resultat, at man gør Samfundet en stor Tjeneste ved at vedtage de af mig stillede Forslag.

For Fuldstændigheds Skyld skal jeg af Hensyn til Ytringer, der kom frem ved første Behandling fra Flertallets Ordfører, og som gik ud paa at lyse efter, om Højre i Landstinget virkelig vilde vedtage et Forslag som det, der her foreligger, til Bero-ligelse for dette ærede Medlem sige, at jeg har i Lommen Bevislighed for, at hvis de af mig stillede Forslag blive vedtagne her, vil en saa stor Del af Højre, som er nødvendig til i Forbindelse med Regeringspartiet at gennemføre Forslaget, være rede til at vedtage det ogsaa i Landstinget.

Hermed skal jeg anbefale de af mig stillede Forslag.

Poul Christensen: Skønt det vel er klart for alle, at denne Sag skal gennemføres i den Skikkelse, i hvilken den i Øjeblikket foreligger, og at de Ord, som tales her, tales for døve Øren, idet denne Sag paa Forhaand er afgjort, og der ingen Rettelser kan finde Sted, have vi dog fra vor Side ment ikke at kunne undslaa os for det Arbejde til anden Behandling at opstille nogle Ændringsforslag, der kunde bringe dette Lovforslag i bedre Overensstemmelse med det oprindelige Venstreforslag, som blev fremsat af Venstreforretningen i 1903. Jeg tror ogsaa, at

det paa Forhaand er givet, at man ikke vover at sende dette Forslag op i Landstinget, man er sikkert nok i dette Øjeblik bange for at faa det omformet i en saadan Grad, at den privilegerede Valgret slettes — derom nærer jeg ingen Tvivl. Det er imidlertid godtgjort her i Dag, at man er sikker paa, at der oppe i det høje Landsting vil kunne samles Stemmer nok for den almindelige Valgrets Gennemførelse. For øvrigt deles denne Betragtningensmaade af den ærede 1ste Landstingsmand for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal), der før har udtalt, at denne Lov skulde gennemføres helt og fuldt, og hvis det ikke kunde lykkes i Aar, kunde det naas ad Aare. Nu er der ingen Tvivl længere om, at dette Forslag kan gennemføres i Venstres oprindelige Skikkelse, hvis man overhovedet vil have det gennemført paa den Maade. Der bliver sagt, at det tror man ikke. Nej, man vover det ikke, fordi man indenfor de Parter, der her ere enige, ikke ønsker at gennemføre den almindelige Valgret helt og fuldt ud. Det kan være, der er enkelte, der ønske det, men de ere i Øjeblikket indfiltrede i den Sammensmeltning, hvoraf den ene Part paa Forhaand vides under ingen Omstændigheder at ville gaa med til den almindelige Valgret helt og fuldt uden Garantier. Derfor ere de Herrer bundne. De ere ikke i Stand til at røre sig frit, de stemme ikke frit, naar dette Forslag foreligger til Afstemning.

Endskønt Arbejdet for at bringe dette Forslag mere i Overensstemmelse med Venstres tidligere Forslag, Venstres Regerings Forslag, altsaa paa Forhaand maa siges at være haabløst, har mit Parti dog ogsaa villet deltage i Arbejdet for at føre det tilbage til en bedre Skikkelse ved at stille nogle Ændringsforslag, som ærede Medlemmer ville finde paa et omdelt Blad. Vi have da besluttet at indskrænke os til enkelte Punkter, til de Punkter, som efter vor Formening ere de sorteste Pletter i Forslaget. Ved første Behandling af denne Sag tillod jeg mig at fremdrage adskillige Ting, som jeg mente maatte rettes i det foreliggende Forslag, for at det kunde blive bedre forstaaeligt og brugeligt for den Befolkning, som skal administrere i Henhold til denne Lov. Jeg tror, at der er flere, i alt Fald nogle, der ville give mig Ret i enkelte af disse Indvendinger. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være nødvendigt i vor Tid saadan fuldstændig at give blank op, naar det gælder at lovgive for Landet, at man, medens man træffer